

Novčanom kaznom do 3.000 dinara kazniće se odgovorno lice u društvenom pravnom licu za radnje iz prethodnog stava.

Član 32.

Novčanom kaznom od 2.500 do 25.000 dinara kazniće se za privredni prestup društveno pravno lice koje je dobilo odobrenje za priređivanje igre na sreću:

1) ako ne isplati odnosno ne izda dobitke u vrijednosti predviđenoj u pravilima igre na sreću (član 7. stav 1);

2) ako emituje srećke ili tombolske karte u iznosu većem ili manjem od iznosa odobrenog rješenjem organa (član 7. stav 2).

Član 33.

Novčanom kaznom do 5.000 dinara kazniće se za prekršaj društveno pravno lice koje drži automat za posebne igre na sreću van igračnice (član 29).

Član 34.

Novčanom kaznom do 5.000 dinara kazniće se za prekršaj:

1) građanin koji priredi bilo koju igru na sreću (član 3);

2) građanin koji učestvuje u posebnoj igri na sreću (član 22);

3) odgovorno lice u igračnici koje dopusti jugoslovenskom državljaninu ili licu zaposlenom u igračnici da učestvuje u posebnoj igri na sreću (član 22).

Član 35.

Za privredne prestupe iz člana 31. i prekršaje iz čl. 33. i 34. tač. 1. i 2. ovog zakona može se, pored propisane novčane kazne, izreći zaštitna mjera oduzimanja predmeta kojim je izvršen privredni prestup odnosno prekršaj kao i mjera oduzimanja imovinske koristi.

Član 36.

Predmeti iz prethodnog člana mogu se privremeno oduzeti i prije donošenja presude o privrednom prestupu odnosno rješenja o prekršaju.

Oduzeti predmeti predaju se nadležnom privrednom sudu odnosno nadležnom sudiji za prekršaje.

VIII — PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 37.

Odobrenje za priređivanje igre na sreću izdato do dana stupanja na snagu ovog zakona ostaje na snazi i igra na sreću za koju je dato odobrenje sprovede se po dosadašnjim propisima.

Član 38.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju važiti:

— Odluka o sadržaju pravila pojedinih igara na sreću i o postupku izvlačenja dobitaka u igrama na sreću (»Službeni list SRBiH«, broj 19/63);

— Odluka o organima koji izdaju posebna odobrenja za priređivanje igara na sreću (»Službeni list SRBiH«, broj 19/63);

— Osnovni zakon o igrama na sreću (»Službeni list FNRJ«, broj 22/62 i »Službeni list SFRJ«, broj 16/65), u skladu sa članom 16. stav 1. tačka 8. Ustavnog zakona o sprovođenju ustavnih amandmana XX do XLI (»Službeni list SFRJ«, broj 29/71).

Član 39.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

264

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PRODUŽENJU ROKOVA ZA UTVRĐIVANJE DOPRINOSA I POREZA GRAĐANA ZA 1972. GODINU

Na osnovu člana 172. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, proglašava se Zakon o produženju rokova za utvrđivanje doprinosa i poreza građana za 1972. godinu, koji je donijela Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Republičkog vijeća od 28. decembra 1971. godine i na sjednici Privrednog vijeća od 28. decembra 1971. godine.

S broj 1665
28. decembra 1971. godine
Sarajevo

Predsjednik
Skupštine SRBiH,
Hamdija Pozderac, s. r.

ZAKON

O PRODUŽENJU ROKOVA ZA UTVRĐIVANJE VISINE DOPRINOSA I POREZA GRAĐANA ZA 1972. GODINU

Član 1.

Izuzetno od odredbe stava 1. člana 18. Osnovnog zakona o doprinosima i porezima građana (»Službeni list SFRJ«, broj 13/70), visina doprinosa i poreza za 1972. godinu može se utvrditi po propisima o određivanju osnovica i stopa doprinosa i poreza koje društveno-političke zajednice donesu do 31. marta 1972. godine.

Iz ličnih dohodaka iz kojih se obračunavaju i plaćaju doprinosi prilikom isplaćivanja ličnih dohodaka (doprinosi po odbitku), isplaćenih prije dana stupanja na snagu propisa društveno-političkih zajednica iz prethodnog stava, obračunavaće se i plaćaće se doprinosi po stopama koje su važile na dan 31. decembra 1971. godine.

Član 2.

Rokovi za razrez doprinosa i poreza građana iz člana 143. Osnovnog zakona o doprinosima i porezima građana produžuju se za razrez tih doprinosa i poreza za 1972. godinu za 60 dana.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«.

265

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O OVJERAVANJU POTPISA, RUKOPISA I PREPISA

Na osnovu člana 172. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, proglašava se Zakon o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa, koji je donijela Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Republičkog vijeća od 28. decembra 1971. godine i na sjednici Društveno-političkog vijeća od 28. decembra 1971. godine.

S broj 1657
28. decembra 1971. godine
Sarajevo

Predsjednik
Skupštine SRBiH,
Hamdija Pozderac, s. r.

ZAKON

O OVJERAVANJU POTPISA, RUKOPISA I PREPISA

I — OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovjeravanje potpisa ili rukopisa je potvrđivanje njihove autentičnosti.

Ovjeravanje prepisa je potvrđivanje njegove istovjetnosti sa izvornom ispravom.

Ovjeravanjima se ne potvrđuje istinitost sadržaja isprave.

Član 2.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrše opštinski sudovi, odnosno opštinske skupštine (u daljem tekstu: nadležni organ).

Ovjeravanje potpisa u zemljišno-knjižnim stvarima vrše opštinski sudovi.

Ovjeravanje potpisa, rukopisa i prepisa vrši ovlašćeno službeno lice nadležnog organa.

I — OVJERAVANJE POTPISA I RUKOPISA

Član 3.

Za dokaz istinitosti potpisa potrebno je da podnositelj isprave pred ovlašćenim službenim licem svojeručno potpiše ispravu ili da izjavi da je potpis, koji se nalazi na ispravi, njegov potpis. Na isti način se utvrđuje istinitost rukoznaka, odnosno otiska prsta.

Za dokaz istinitosti rukopisa potrebno je da podnositelj isprave pred ovlašćenim službenim licem izjavi da je isprava napisana njegovom rukom.

Član 4.

Potvrda o ovjeri potpisa i rukopisa stavlja se na izvornu ispravu sa naznakom datuma ovjere i broja pod kojim je isprava zavedena u upisniku za ovjeravanje.

Ovjera se potvrđuje pečatom nadležnog organa i potpisom ovlašćenog službenog lica.

Član 5.

Kad se ovjerava potpis ili rukoznak slijepih, ili potpis ili rukoznak lica koja ne znaju čitati, mora se podnositelju prečitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili rukoznak. Kad se ovjerava potpis ili rukoznak glasnoljupih koji ne mogu čitati, podnositelju se mora pomoću tumača prečitati isprava na kojoj se ovjerava potpis ili rukoznak.

Kad se ovjerava potpis ili rukoznak lica koje ne razumije jezik na kome je isprava napisana, mora se podnositelju prevesti sadržina isprave. Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne može samo izvršiti prevođenje, isprava će podnositelju prečitati i njenu sadržina prevesti sudski tumač.

U slučajevima iz prethodnih stavova, u potvrđi o ovjeri mora se naznačiti da je postupljeno po tim odredbama.

Član 6.

Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana može odrediti, ako to smatra potrebnim, da ispravu prevede sudski tumač. Ako je isprava bila prevedena, u potvrđi o ovjeri će se to naznačiti.

Član 7.

Potpis, rukoznak ili rukopis ovjeriće se ako službeno lice koje vrši ovjeru, odnosno podnositelja, ili, ako ga lično ne poznaje, nakon što prethodno utvrdi njegov identitet na osnovu lične karte ili pasoša, a ako nema ove ispra-

ve, svjedočenjem dva punoljetna svjedoka koje službeno lice lično poznaje odnosno čiji identitet utvrdi ličnom kartom ili pasošem.

U potvrđi o ovjeri mora se navesti na koji je način službeno lice utvrdilo identitet podnosioca isprave.

Član 8.

Ako treba ovjeriti potpis lica kao zastupnika drugog lica, organizacije udruženog rada ili druge organizacije, službeno lice će ovjeru izvršiti pošto prethodno utvrdi da je to lice ovlašćeno na zastupanje. U potvrđi o ovjeri će se navesti po kom osnovu je podnositelj ovlašćen na zastupanje.

III — OVJERAVANJE PREPISA

Član 9.

Prepis koji se ima ovjeriti mora se brižljivo uporediti sa izvornom ispravom. Prepis se mora slagati sa izvornom ispravom i u pravopisu, interpunkciji i skraćivanju riječi. Ako su u izvornoj ispravi neka mjestila ispravljena, preinačena, brisana, precrtana, umetnuta ili dodana, mora se to navesti u potvrđi o ovjeri prepisa. Ovako će se postupiti i u slučaju kada je isprava pocijepana, oštećena ili ako inače po spoljašnjem obliku dovodi u očitu sumnju svoju istovjetnost sa izvornom ispravom.

Član 10.

U potvrđi o ovjeri mora se izričito navesti da li je to prepis izvorne isprave, ili prepis ovjerenoga, ili prostoga prepisa izvorne isprave.

Isto tako mora se u potvrđi o ovjeri navesti da li je izvorna isprava pisana rukopisom ili mašinom ili kojim drugim mehaničkim ili hemijskim sredstvom, olovkom ili perom, kao i broj listova izvorne isprave i gdje se, prema znanju službenog lica koje vrši ovjeru ili prema tvrđenju stranke, nalazi izvorna isprava. Ako je izvornu ispravu donio podnositelj, potrebno je u potvrđi ovjere naznačiti ime i prezime i adresu stana podnosioca.

U potvrđi ovjere mora biti naznačen broj i datum ovjere prepisa. Potvrdu će potpisati službeno lice koje vrši ovjeru i staviti pečat nadležnog organa.

Ako je prepis izvršen putem fotokopiranja, ovlašćeno službeno lice će to navesti u potvrđi o ovjeri.

Član 11.

Kad se ovjerava prepis samo jednog dijela isprave ili izvod iz isprave, prepis mora biti tako sačinjen da se iz njega jasno vidi koji su dijelovi isprave ostali neprepisani.

Član 12.

Ako službeno lice koje vrši ovjeru ne razumije jezik na kome je isprava napisana, odrediće da sudski tumač izvrši upoređenje prepisa sa izvornom ispravom ili sa prepisom izvorne isprave.

IV — POŠEBNI SLUČAJEVI OVJERAVANJA

Član 13.

Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za upotrebu u inostranstvu vrše opštinski sudovi.

Prije dostavljanja isprava iz prethodnog stava na ovjeru Saveznom sekretarijatu za inostrane poslove, predsjednik opštinskog suda dostaviće ih Republičkom sekretarijatu za pravosuđe i organizaciju uprave radi ovjere potpisa službenog lica koje je izvršilo ovjeru i radi ovjere pečata opštinskog suda kod koga je ovjera izvršena.

Ako zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drukčije predviđeno, ne vrši se ovjeravanje isprava namijenjenih za upotrebu u inostranstvu koje su izdali republički ili savezni organi uprave.

Član 14.

Ovjeravanje isprava koje su namijenjene za upotrebu u državama koje su članice Haške konvencije o ukidanju potrebe legalizacije stranih javnih isprava (»Službeni list FNRJ« — Dodatak: Međunarodni ugovori i drugi sporazumi, broj 10/61) vrši opštinski sud odnosno Republički sekretarijat za pravosuđe i organizaciju uprave.

Opštinski sud ovjerava samo isprave koje su izdate od organa i organizacija koji imaju sjedišta na području tog suda, a Republički sekretarijat za pravosuđe i organizaciju uprave ovjerava isprave izdate od organa i organizacija koji imaju sjedište na području nekog opštinskog suda na teritoriji Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine.

Član 15.

U slučaju kad je posebnim zakonom određena nadležnost drugog organa ili propisan drukčiji način ovjeravanja, primjenjivaće se odredbe toga zakona.

Član 16.

Ovjeravanje potpisa i prepisa isprava potrebnih za regulisanje radnih odnosa lica u radnom odnosu može vršiti ovlašteno lice u organu odnosno organizaciji u kojoj radnik radi ili je radio.

V — PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 17.

Propise o obliku upisnika i o načinu njegovog vođenja kao i uputstva za izvršavanje ovog zakona donosi republički sekretar za pravosuđe i organizaciju uprave.

Član 18.

Danom stupanja na snagu ovog zakona, a u skladu sa odredbama člana 16. Ustavnog zakona za sprovođenje Ustavnih amandmana XX do XLI (»Službeni list SFRJ«, broj 29/71), prestaje da važi Zakon o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa (»Službeni list FNRJ«, br. 105/47 i 50/49 i »Službeni list SFRJ«, br. 16/65 i 7/67).

Član 19.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SRBiH«, a primjenjivaće se od 1. januara 1972. godine.

266

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PRAVOSUDNOM ISPITU

Na osnovu člana 172. Ustava Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine, proglašava se Zakon o pravosudnom ispitu, koji je donijela Skupština Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine na sjednici Republičkog vijeća od 28. decembra 1971. godine i na sjednici Društveno-političkog vijeća od 28. decembra 1971. godine.

S broj 1656
28. decembra 1971. godine
Sarajevo

Predsjednik
Skupštine SRBiH,
Hamdija Pozderac, s. r.

ZAKON

O PRAVOSUDNOM ISPITU

Član 1.

Pravosudni ispit (u daljem tekstu: ispit) je stručni ispit koji polažu diplomirani pravnici radi sticanja uslova za obavljanje dužnosti čije je vršenje uslovljeno pravosudnim ispitom.

Član 2.

Ispit mogu polagati lica koja su kao diplomirani pravnici radila najmanje dvije godine na pravnim poslovima u sudu, javnom tužilaštvu, javnom pravobranilaštvu ili u advokatskoj kancelariji.

Ispit mogu polagati i lica koja su kao diplomirani pravnici radila najmanje dvije godine na pravnim poslovima u državnom organu ili organizaciji udruženog rada ili drugoj organizaciji, od toga najmanje jednu godinu u sudu, javnom tužilaštvu, javnom pravobranilaštvu ili u advokatskoj kancelariji.

Ispit mogu polagati i lica koja su kao diplomirani pravnici radila najmanje četiri godine na pravnim poslovima u državnom organu ili organizaciji udruženog rada ili drugoj organizaciji.

Član 3.

Na ispitu provjerava se sposobnost kandidata za samostalno obavljanje dužnosti iz člana 1. ovog zakona.

Član 4.

Ispit se polaže pismeno i usmeno.
Pismeni dio ispita polaže se iz krivičnog prava i iz građanskog prava, ili porodičnog ili radnog prava.

Član 5.

Usmeni dio ispita polaže se iz:

- 1) krivičnog prava (materijalnog i procesnog),
- 2) građanskog prava (materijalnog i procesnog),
- 3) porodičnog prava,
- 4) privrednog prava,
- 5) upravnog prava,
- 6) radnog prava,
- 7) ustavnog sistema i organizacije pravosuđa.

Član 6.

Ispit se polaže pred komisijom za polaganje pravosudnog ispita (u daljem tekstu: komisija) koju obrazuje Republički sekretarijat za pravosuđe i organizaciju uprave (u daljem tekstu: Sekretarijat).

Komisija se sastoji od predsjednika i četiri člana. Predsjednik i članovi komisije mogu imati jednog ili više zamjenika.

Član 7.

Predsjednik i članovi komisije imenuju se iz reda diplomiranih pravnika iz pravosudnih organa, advokature, organizacija udruženog rada i organa uprave.

Komisija se obrazuje za period od dvije godine.

Član 8.

Predsjednik i članovi komisije su ispitivači za određene predmete. Rješenjem o imenovanju predsjednika i članova komisije određuje se koji je od njih ispitivač za pojedini predmet.

Rješenjem iz prethodnog stava određuje se zapisničar na ispitu i njegov zamjenik.

Član 9.

Administrativne poslove komisije vrši Sekretarijat.

Član 10.

Zahtjev za polaganje ispita diplomirani pravnik (u daljem tekstu: kandidat), podnosi Sekretarijatu.

Uz zahtjev kandidat podnosi dokaz o završenom pravnom fakultetu i o provedenoj praksi u smislu odredaba člana 2. ovog zakona.

Rješenje povodom zahtjeva iz prethodnog člana donosi Sekretarijat.

Član 11.

Na osnovu rješenja kojim je kandidatu odobreno polaganje ispita, predsjednik komisije određuje vrijeme kada će kandidat polagati ispit.

O rasporedu polaganja ispita kandidat se obavještava pismeno najkasnije na 15 dana prije početka ispita.